

اندومتریوز، یک عارضه نادیده گرفته شده زنانه

اندومتریوز یک اختلال دردناک زنانه ناشی از رشد بافت‌های پوشاننده درون رحم یا «آندومتر» در جاهایی از بدن خارج از مکان معمول آنها است.

از جمله شایع‌ترین محل‌های رشد این بافت رحمی نابجه‌جا روی تخمدان، درون لوله‌های فالوپ و روی بافت پوشاننده اندام‌های لگنی است.

بافت آندومتر در این مکان‌های نابجا مانند بافت آندومتر درون رحم در طول چرخه ماهیانه رشد می‌کند، ضخیم می‌شود و بعد خونریزی می‌کند، اما از آنجایی که این بافت در مکان‌هایی قرار دارد که به بیرون راه ندارند، این خون به دام می‌افتد و باعث ایجاد فشار و درد می‌شود.

هنگامی که [اندومتریوز](#) در تخمدان‌ها رخ می‌دهد، ممکن است باعث ایجاد کیست‌هایی به نام «آندومتریوما» شود و در این حالت بافت‌های اطراف تحریک می‌شوند و نهایتاً بافت جوشگاهی و چسبندگی به وجود می‌آید - یعنی نوارهایی از بافت فیبری که می‌توانند باعث چسبیدن بافت‌ها و اندام‌های لگنی به هم شوند.

اندومتریوز می‌تواند باعث درد و گاهی درد شدید - به خصوص در هنگام [خونریزی قاعدگی](#) شود. درد در اندومتریوز ممکن است در هنگام آمیزش جنسی یا دفع ادرار و مدفوع رخ دهد. مشکلات باروری نیز یکی دیگر از علائم این بیماری است.

دردهای ناشی از اندومتریوز در زنان مبتلا در بسیاری از موارد بوسیله خود بیمار یا پزشکان نادیده گرفته می‌شود یا به علل دیگر نسبت داده می‌شوند.

خوشبختانه در صورت تشخیص این بیماری درمان‌هایی موثری شامل درمان‌های دارویی و جراحی برای آن وجود دارند که با مراجعه به متخصص زنان و زایمان برای بیماران تجویز می‌شود.

علاوه بر درمان‌های علامتی برای درد، پزشک ممکن است برای بیماران اندومتریوز داروهای هورمونی تجویز که به مانع از رشد بافت

اندومتر میشوند و خونریزی قاعدگی را کوتاهتر و سبکتر میکنند، تجویز کند.

برخی از بیماران نیاز به جراحی پیدا میکنند تا بافت‌های نابجای آندمتری آنها برداشته شود. هر فرد مبتلا به آندومتریوز نیاز به جراحی ندارد و انجام این کار به محل قرارگیری بافت نابجای رحمی و میزان گستردگی آن بستگی دارد.

حتی پس از جراحی، ممکن است مقداری از بافت نابجای رحمی باقی بماند و بیماری دوباره عود کند و در نتیجه نیاز به جراحی دوباره پیدا شود.